

Rep. nr.:

Bundel nr.:

en ten laste van eiser, dit krachtens een vonnis gewezen door de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde, zeventiende kamer, zetelend in strafzaken, op 10 december 2003 en een arrest op tegenspraak dd. 15.05.2012 van het Hof van beroep te Gent.

De vordering van eiser strekt ertoe volgens dagvaarding en conclusie:

- zijn verzet tegen het uitvoerend roerend beslag ontvankelijk en gegrond te verklaren;
dienvolgens te horen zeggen voor recht dat het beslagexploot dd. 19.12.2012 nietig is, minstens te zeggen voor recht dat hieraan geen gevolgen kunnen verbonden worden;
- ondergeschikt : te zeggen voor recht dat het aanbod van mevrouw om de in beslag genomen goederen aan te kopen voor een bedrag van 1000 euro voldoende is;
- zeer ondergeschikt : te zeggen voor recht dat de in conclusie dd. 18.02.2013 opgesomde goederen buiten het beslag moeten worden gehouden;
- verweerster te veroordelen tot het betalen van een schadevergoeding van 2500 euro, meer de gerechtelijke intresten vanaf 20.11.2012;
- eiser toe te laten tot de kosteloze rechtspleging;
- verweerster te veroordelen tot de kosten van het geding;
- het vonnis uitvoerbaar te verklaren bij voorraad ondanks alle verhaal en zonder borgstelling noch kantonnement.

Verweerster vraagt de vordering van eiser als onontvankelijk minstens als ongegrond af te wijzen, met verwijzing van eiser in de kosten van het geding.

3. FEITEN EN PROCEDURELE VOORGAANDEN

1. Bij vonnis gewezen door de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde, zeventiende kamer op 10.12.2003 werd eiser veroordeeld over te gaan tot herstel van de plaats in haar oorspronkelijke toestand conform de vordering daartoe van het college van burgemeester en schepenen dd. 17.06.2002 en van de stedenbouwkundige inspecteur dd. 09.08.2002, ertoe strekkende de stal af te breken, de aangebrachte ophogingen van het terrein te verwijderen, de eventuele vloerplaat en funderingen te verwijderen evenals alle afbraakmaterialen. De termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregel werd bepaald op 2 jaar vanaf de dag waarop het vonnis in kracht van gewijsde zal treden. Er werd tevens voor recht gezegd dat na het verstrijken van deze termijn, op vordering van de stedenbouwkundige inspecteur, eiser een dwangsom verschuldigd zal zijn van 125 euro per dag vertraging in de tenuitvoerlegging van de voormelde herstelmaatregel. Tevens werd bevolen dat, voor het geval de plaats niet binnen de door de rechtbank gestelde termijn in de vorige staat wordt hersteld, het college

Rep. nr.:

van Burgemeester en Schepenen dan wel de stedenbouwkundige inspecteur ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien overeenkomstig hetgeen is bepaald in art. 153 van DRO.

Bundel nr.:

Bij exploit d.d. 18.03.2004 van gerechtsdeurwaarder met standplaats te werd het vonnis d.d. 10.12.2003 op verzoek van verweerster betekend aan eiser.

2. Ingevolge de niet-naleving van de bevolen herstelmaatregel binnen de voorzien termijn werd op 06.06.2006 een bevel tot betaling betekend voor een bedrag van 20.869,66 euro, zijnde dwangsommen vanaf 25.12.2005 tem 06.06.2006.

Op 16.11.2006 werd een nieuw bevel tot betaling betekend voor een bedrag van 41.007,22 euro zijnde dwangsommen vanaf 25.12.2005 tot 13.11.2006.

Op 11.05.2007 werd opnieuw een bevel tot betaling betekend voor een bedrag van 63.028,02 euro zijnde dwangsommen vanaf 25.12.2005 tot 07.05.2007.

Op 08.06.2007 werd een uitvoerend beslag op roerende goederen gelegd strekkende tot betaling van een bedrag van 63.028,02 euro.

Tegen het bevel tot betaling van 16.11.2006 en het uitvoerend beslag op roerende goederen dd. 08.06.2007 werd verzet aangetekend door eiser.

Bij beschikking dd. 17.02.2009 was de beslagrechter bij de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde van oordeel dat het verzet gedeeltelijk gegrond was. Er werd gezegd voor recht dat :

- het bevel tot betaling dd. 07.06.2006 slechts betrekking heeft op lastens eiser verbeurde dwangsommen van 10.000 euro;
- het uitvoerend beslag dd. 08.06.2007 slechts betrekking heeft op de invordering van de verbeurde dwangsommen voor een totaal bedrag van 51.875 euro in hoofdsom, meer de uitvoerings- en gerechtskosten.

De rechtbank was van oordeel dat de dwangsommen pas konden verbeuren 2 jaar na betekening op 18.03.2004 van het vonnis dd. 10.12.2003, dus vanaf 19.03.2006.

Tegen deze beschikking tekende eiser hoger beroep aan en verweerster incidenteel hoger beroep.

Bij arrest dd. 15.05.2012 van het Hof van beroep te Gent, op tegenspraak gewezen, werd het hoger beroep van eiser als ongegrond afgewezen, terwijl het incidenteel hoger beroep van verweerster gegrond werd verklaard.

Rep. nr.:

Het Hof zegde voor recht dat de dwangsom verbeurd is vanaf 25.12.2005 tot de dag van de afrekening, vermeld in het bestreden exploit van uitvoerend beslag dd. 08.06.2007.

Bundel nr.:

Tegen dit arrest werd door eiser op 29.10.2012 cassatieberoep aangetekend. Hiervan is nog geen uitspraak gekend.

Het arrest dd. 15.05.2012 werd betekend aan eiser bij exploit dd. 03.08.2012 met een bevel tot betaling krachtens dit arrest en krachtens het vonnis dd. 10.12.2003, strekkende tot betaling van een bedrag van 141.677,62 euro.

Bij exploit dd. 19.10.2012 werd uitvoerend beslag op roerend goed betekend aan eiser krachtens dit arrest en krachtens het vonnis dd. 10.12.2003, strekkende tot betaling van een bedrag van 142.095,86 euro. Tegen dit uitvoerend beslag is verzet aangetekend, voorwerp van huidige vordering.

3. Bij exploit dd. 02.06.2009 werd een bevel tot betaling betekend krachtens het vonnis dd. 17.02.2009 en het vonnis dd. 10.12.2003 strekkende tot betaling van een bedrag van 129.134,20 euro, zijnde dwangsommen vanaf 18.03.2006 tot 30.12.2008.

Bij exploit dd. 03.07.2009 werd uitvoerend beslag op roerende goederen gelegd teneinde betaling te bekomen van het bedrag van 129.134,20.

Tegen dit uitvoerend beslag werd verzet aangetekend. Bij beschikking dd. 09.09.2011 van de beslagrechter van de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde, werd het verzet als ongegrond afgewezen.

Eiser heeft hiertegen opnieuw hoger beroep aangetekend. Deze zaak is nog hangende voor het Hof van beroep te Gent.

4. BEOORDELING

1. Verzoek tot kosteloze rechtspleging :

Overeenkomstig art. 670 Ger.W; dient het verzoek daartoe te worden gebracht voor het bureau van de rechtbank waar het geschil aanhangig is gemaakt, zodat de rechtbank onbevoegd is om daarover te oordelen.

2. Krachtens artikel 1494 Ger.W mag geen uitvoerend beslag op roerend of onroerend goed worden gelegd dan krachtens een uitvoerbare titel en wegens vaststaande en zekere zaken.

Rep. nr.:

Bundel nr.:

Er is geen betwisting nopens het feit dat het vonnis dd. 10.12.2003 van de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde en het arrest dd. 15.05.2012 van het Hof van beroep te Gent uitvoerbare kracht bezitten.

3. Eiser is van oordeel dat het beslagexploot nietig is omdat het beslag gelegd wordt voor een bedrag van 142.092,86 euro terwijl volgens het arrest dd. 15.05.2012 er slechts een bedrag verschuldigd is van 63.371,81 euro.

Eiser houdt evenwel geen rekening met het feit dat het uitvoerend beslag (en ook het voorafgaand bevel tot betalen dd. 03.08.2012) ook wordt gelegd krachtens het vonnis van 10.12.2003 van de 17^e kamer van rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde.

Krachtens het vonnis dd. 10.12.2003 diende eiser een herstelmaatregel uit te voeren. De termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregel werd bepaald op 2 jaar vanaf de dag waarop het vonnis in kracht van gewijsde zal treden. Er werd tevens voor recht gezegd dat na het verstrijken van deze termijn, op vordering van de stedenbouwkundige inspecteur, eiser een dwangsom verschuldigd zal zijn van 125 euro per-dag vertraging in de tenuitvoerlegging van de voormelde herstelmaatregel.

De aanvang van de termijn werd bepaald in het arrest dd. 15.05.2012. Dat arrest werd mee betekend. Binnen het kader van dit arrest werd enkel uitspraak gedaan over het verzet van eiser tegen een uitvoerend beslag dd. 08.06.2007, zodat enkel geoordeeld werd over bedragen verschuldigd tot 07.05.2007.

Verweerster heeft evenwel nadien nog bijkomend een bevel tot betaling (02.06.2009) en uitvoerend beslag (03.07.2009) laten betekenen, voor de dwangsommen vervallen na 07.05.2007 tot 31.12.2008.

In de beschikking dd. 09.09.2011 van de beslagrechter bij de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde, die zoals iedere beschikking van de beslagrechter uitvoerbaar is bij voorraad, en die nog steeds geldend is, werd het verzet van eiser tegen dit uitvoerend beslag als ongegrond afgewezen en werd geoordeeld dat verweerster terecht een bevel tot betaling en uitvoerend beslag heeft laten betekenen voor een dwangsom lopende tot 31.12.2008.

Rekening houdende met dit alles heeft verweerster terecht uitvoerend beslag betekend krachtens het vonnis dd. 10.12.2003 en het arrest dd. 15.05.2012 voor een totaal bedrag aan vervallen dwangsommen van 137.750 euro, meer de rechtsplegingvergoeding van het arrest dd. 15.05.2012, meer verdere uitvoeringskosten.

Rep. nr.:

Bundel nr.:

4. In ondergeschikte orde stelt eiser dat de gerechtsdeurwaarder, optredende voor verweerster ten onrechte een aankoopbod in der minne ten bedrage van 1000 euro heeft geweigerd.

Op de laatste nuttige dag nl. 29.10.2012 werd door de raadsman van eiser in toepassing van art. 1526 bis Ger.W; een aankoopbod gedaan, uitgaande van voor aankoop van alle in beslag genomen goederen ten bedrage van 1000 euro.

Dit aanbod werd door de gerechtsdeurwaarder bij brief dd. 30.10.2012 geweigerd omdat het veel te laag zou zijn geweest.

Rekening houdende met de aard en hoeveelheid van de in beslaggenomen goederen nl.

- 4 motorvoertuigen : deze zijn inderdaad reeds een aantal jaren oud, maar hebben elk minstens nog een schrootwaarde van 250 euro;
- Elektrische toestellen : sledestofzuiger, kleuren TV, DVD-speler, diepvriezer, droogkast, laspost, boomzaag, microgolf : daarvan worden geen aankoopfacturen voorgelegd zodat de ouderdom niet is gekend. Ze functioneren blijkbaar nog allemaal, zodat ze zeker nog een belangrijke waarde hebben.
- Talrijk ander meubilair waarvan ook geen aankoopfactuur wordt voorgelegd

is de rechtbank van oordeel dat de gerechtsdeurwaarder en de schuldeiser terecht het aanbod geweigerd hebben omdat het veel te laag was in functie van waarde van de goederen, zelfs rekening houdende met de kosten die verbonden zijn aan de verkoop ervan.

5. Eiser stelt tevens dat een aantal van de in beslag genomen goederen gedekt zijn door de uitvoeringsimmunititeit van art. 1408 Ger.W.

Overeenkomstig art. 1408 §3 Ger.W. moet de beslagene op straffe van verval zijn grieven daaromtrent aan de gerechtsdeurwaarder meedelen, hetzij op het ogenblik van de beslaglegging, hetzij binnen de 5 dagen na de betekening van de eerste akte van beslag. De opmerkingen worden dan door de gerechtsdeurwaarder gemeld op het PV van beslaglegging.

Het is pas voor het eerst in de procedure dat eiser daaromtrent grieven laat gelden. Hij bewijst niet iets gezegd te hebben aan de gerechtsdeurwaarder op het ogenblik van het beslag, noch binnen de termijn van 5 dagen na het beslag.

Gezien deze termijn voorgeschreven is op straffe van verval, zijn de grieven van eiser terzake laattijdig, en kan daarmee geen rekening worden gehouden.

Rep. nr.:

Bundel nr.:

6. Aangezien verweerster terecht beslag heeft gelegd, is geen sprake van enig beslagmisbruik, zodat de vordering tot schadevergoeding eveneens als ongegrond wordt afgewezen.

7. Gezien de ongegrondheid van het verzet en van alle andere gestelde vordering zijn de gedingkosten ten laste van eiser.

Verweerster begroot haar rechtsplegingsvergoeding op het basisbedrag van 1320 euro.

Eiser vraagt ontslagen te worden van het betalen van de rechtsplegingsvergoeding of slechts de minimumrechtsplegingsvergoeding toe te kennen, rekening houdende met zijn beperkte financiële mogelijkheden. Hij verwijst hiervoor naar de invaliditeitsuitkering.

Overeenkomstig art. 1022 Ger.W. kan de rechter ofwel de vergoeding verminderen, ofwel die verhogen tov de basisrechtsplegingvergoeding. Bij de beoordeling houdt de rechter rekening met :

- de financiële draagkracht van de verliezende partij;
- de complexiteit van de zaak;
- de contractueel bepaalde vergoedingen voor de in het gelijk gestelde partij;
- het kennelijk onredelijke karakter van de situatie.

Er is geen enkele wettelijke mogelijkheid om eiser te ontslaan van zijn verplichting enige rechtsplegingvergoeding aan verweerster te betalen.

De rechtbank is van oordeel dat er geen enkele reden is tot vermindering van de rechtsplegingsvergoeding aangezien eiser zijn huidig inkomen niet bewijst : de voorgelegde stukken omtrent de inkomsten hebben betrekking op de inkomsten 2007 en 2008, niet op zijn huidige inkomsten. Bovendien voert eiser sinds 2003 talloze procedures waarbij tegen iedere handeling, iedere beslissing alle mogelijke rechtsmiddelen worden aangewend. Dergelijke houding, is niet alleen tergend en roekeloos (kennelijk onredelijk karakter van de situatie), maar wijst op het feit dat eiser blijkbaar daartoe wel over de nodige financiële middelen beschikt. Bovendien is eiser ook nog altijd eigenaar van het onroerend goed, waaromtrent de herstellvordering werd gesteld

Aan verweerster wordt derhalve zoals gevorderd de basisrechtsplegingsvergoeding toegekend.

OM DEZE REDENEN,

Wij, _____ beslagrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde, bijgestaan door _____, griffier.

Rechtdoende op tegenspraak en in eerste aanleg.

Rep. nr.:

Alle strijdige en meer omvattende besluiten verwerpend als niet gegrond, niet ter zake dienend of overbodig.

Bundel nr.:

Verklaren zich onbevoegd om te oordelen over het verzoek tot toekennen van de kosteloze rechtspleging.

Verklaren het verzet van eiser en alle vorderingen ontvankelijk doch wijzen ze af als ongegrond.

Verwijzen eiser in de kosten van het geding, deze kosten begroot zijnde aan de zijde van verweerster op 1320 EUR rechtsplegingsvergoeding.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van **DRIE MEI TWEEDEUIZEND DERTIEN** van de beslagrechter van de rechtbank van eerste aanleg, zetelend te Dendermonde.

De griffier

de beslagrechter,